

Všeobecný súd uviedol, že lekársky predpis predstavuje indíciu o lieku, čo odvolateľka nespochybnila. Odvolateľka tvrdí, že to nie je pravda. Na pojednávaní zástupca odvolateľky výslovne uviedol, že z dôvodu terapeutickkej slobody v Nemecku sú lekári dokonca oprávnení predpisovať potraviny. Všeobecný súd predpokladal, že spotrebiteľia budú výrobok vnímať ako liek z dôvodu jeho prezentácie. Nevzal do úvahy vedomosti odborných kruhov, v ktorých by si boli veľmi pravdepodobne vedomí toho, že výrobky „Ayurvedic Medicine“ sú neúčinné a že pre dotknutý výrobok nebolo vydané povolenie.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochranej známke Európskej únie (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 10. marca 2023 – Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE/Erg Eolica Ginestra Srl a i.

(Vec C-148/23, Gestore dei Servizi Energetici)

(2023/C 179/27)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Odporkyne: Erg Eolica Ginestra Srl, Erg Eolica Ginestra Srl, Erg Eolica Campania SpA, Erg Eolica Fossa del Lupo Srl, Erg Eolica Amaroni Srl, Erg Eolica Adriatica Srl, Erg Eolica San Vincenzo Srl, Erg Eolica San Circeo Srl, Erg Eolica Faeto Srl, Green Vicari Srl, Erg Wind Energy Srl, Erg Wind Sicilia 3 Srl, Erg Wind Sicilia 6 Srl, Erg Wind 4 Srl, Erg Wind 6 Srl, Erg Wind Sicilia 5 Srl, Erg Wind 2000 Srl, Erg Wind Sicilia 2 Srl, Erg Wind Sardegna Srl, Erg Wind Sicilia 4 Srl, Erg Hydro Srl, Erg Power Generation SpA, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciálna otázka

Majú sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (¹), najmä odôvodnenia 8, 14, 25 a články 1 a 3, ako aj článok 16 Charty základných práv Európskej únie, a to s ohľadom na zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ako sú pravidlá vyplývajúce z ustanovení legislatívneho dekrétu č. 28 z 3. marca 2011 a ministerského dekrétu zo 6. júla 2012 – tak, ako ich vykladá ustálená judikatúra vnútroštátneho súdu, t. j. Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) – ktorá podmieňuje pridelenie stimulov uzatvorením súkromnoprávných zmlúv medzi GSE (società di gestione dei servizi energetici – správca energetických služieb) a osobami zodpovednými za príslušné zariadenie, vrátane elektrární napájaných z obnoviteľných zdrojov energie uvedených do prevádzky pred 31. decembrom 2012?

(¹) Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upravni sud u Zagrebu (Chorvátsko) 20. marca 2023 – UP CAFFE d.o.o./Ministarstvo financija Republike Hrvatske

(Vec C-171/23, UP CAFFE)

(2023/C 179/28)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upravni sud u Zagrebu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UP CAFFE d.o.o.

Žalovaný: Ministerstvo financija Republike Hrvatske

Prejudiciálna otázka

Vyžaduje právo Únie od vnútroštátnych orgánov a súdov, aby určili daňovú povinnosť k dani z pridanej hodnoty (a nezohľadnili žiadosť o vrátenie dane) v prípade, ak objektívne okolnosti prípadu naznačujú, že podvod v oblasti DPH bol spáchaný založením novej spoločnosti, teda prerušením zdaniteľného pokračovania v činnosti bývalej spoločnosti, v situácii, keď zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že sa zúčastňuje na takomto konaní, a keď vnútroštátne právo v čase vzniku skutočnosti zakladajúcej vznik daňovej povinnosti takéto určenie povinnosti neupravuje?

Žaloba podaná 23. marca 2023 – Európska komisia/Bulharská republika

(Vec C-186/23)

(2023/C 179/29)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: Gr. Koleva a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Bulharská republika

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/790⁽¹⁾ zo 17. apríla 2019 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu a o zmene smerníc 96/9/ES a 2001/29/ES sa stanovujú pravidlá, ktorých cieľom je ďalšie zosúladenie práva Únie vzťahujúce sa na autorské právo a práva súvisiace s autorským právom v rámci vnútorného trhu, najmä s prihliadnutím na digitálne a cezhraničné používanie chráneného obsahu. Okrem toho sa ňou stanovujú aj pravidlá výnimiek a obmedzení autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom, uľahčenia licencií, ako aj pravidiel zamerané na zabezpečenie dobre fungujúceho trhu využívania diel a iných predmetov ochrany. Podľa článku 29 smernice uplynie lehota na jej prebratie členskými štátmi 7. júna 2021. Podľa článku 29 ods. 2 „členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.“

Dňa 23. júna 2021 zaslala Komisia Bulharskej republike výzvu. Dňa 19. mája 2022 jej zaslala odôvodnené stanovisko. Napriek tomu neboli prijaté opatrenia na prebratie smernice alebo v každom prípade neboli oznámené Komisii.

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje:

1. určiť, že Bulharská republika si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 29 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/790 zo 17. apríla 2019 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu a o zmene smerníc 96/9/ES a 2001/29/ES (ďalej len „smernica“) tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou a že ich neoznámila Komisii;
2. uložiť Bulharskej republike povinnosť zaplatiť Komisii paušálnu pokutu zodpovedajúcu vyššej s nasledujúcich dvoch súm: 1. suma 1 800 eur za deň vynásobená počtom dní od uplynutia lehoty na prebratie uvedenej v smernici až do ukončenia porušovania povinností alebo, ak k ukončeniu nedôjde, do vyhlásenia rozsudku v tomto konaní; 2. minimálna paušálna pokuta 504 000 eur;